

C.S. Lewis, *Cele patru iubiri*, București, Humanitas, 2012

Din dorința de a ne oferi cât mai mult divertisment, de a ne ține ocupați dar și de a câștiga cât mai mulți bani, mass media tradiționale, internetul, magazinele, reclamele etc. caută să profite la maxim de fiecare lună din an și să găsească câte o sărbătoare pe care să o exploateze.

Astfel, în ianuarie avem câțiva sfinți, avem ziua Micii uniiri, în februarie avem două sărbători ale îndrăgostiților (una împrumutată de la americani, una românească), luna martie este denumită „luna femeii”, în aprilie avem Paștele, în iunie Rusaliile (și, deși cei mai mulți nu știu semnificația acestei sărbători, se bucură de zilele libere), apoi urmează lunile de vară cu vacanțe și concedii, toamna are și ea sărbătoarea recoltei/a mulțumirii și Halloween-ul (o sărbătoare păgână, de asemenea împrumutată) iar de la finalul lui noiembrie toată lumea vorbește despre magia sărbătorilor de iarnă. Luna februarie este denumită acum „luna iubirii” și tocmai ce am văzut o reclamă în care un mare centru comercial din București sărbătorește 14 februarie (Valentine's Day) începând de pe 11 februarie și până 15 februarie. Psihologii și cei care concep reclamele cunosc bine dorința umană de a iubi și de a fi iubit și încearcă să vină în întâmpinarea nevoii noastre de a da și de a primi iubire.

Noi, cei care Îl iubim pe Dumnezeu știm, de asemenea, că dacă dorim ca iubirea să fie un izvor de fericire, ea trebuie să se îndrepte către Iubirea veșnică și nepieritoare.

Cartea pe care vreau să o prezint în următoarele rânduri este scrisă de C.S. Lewis și vorbește despre patru tipuri de iubire pe care le putem manifesta în relațiile dintre noi și despre ceea ce se întâmplă atunci când aceste iubiri nu sunt acoperite de dragostea divină.

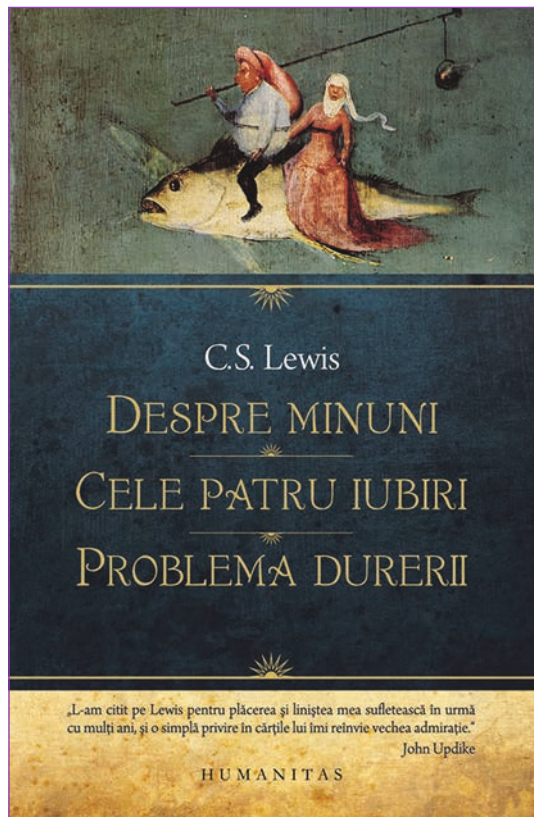
Prima este *afecțiunea*, care este „cea mai umilă și mai larg răspândită” dintre iubiri, dar care, pentru a supraviețui, are nevoie ca altcineva să aibă nevoie de ea. Este o iubire naturală ce apare în special în familie și produce fericire dacă există reciprocitate, decență și bun simț. Dacă afecțiunea întâlnește trădarea sau nepăsarea și dacă nu este supusă iubirii lui Dumnezeu, va dispărea, mai devreme

sau mai târziu.

A doua iubire prezentată de C.S. Lewis este *prietenia*; aceasta apare atunci când două sau mai multe persoane descoperă că au în comun un anumit interes. O prietenie nu poate dura dacă nu există nimic de împărtășit, iar adevărata prietenie este cea mai puțin geloasă dintre iubiri. În acest capitol, C.S. Lewis răspunde la o întrebare pe care mulți adolescenți și tineri și-o pun: „Pot un băiat și o fată să fie doar prieteni?” Iată răspunsul autorului: „Când doi oameni (de sex diferit) descoperă că au pasiuni comune și dacă nu își sunt fizic respingători, prietenia ce ia naștere între ei se va transforma foarte lesne în dragoste erotică.” În viziunea lui C.S. Lewis, care s-a bucurat de câteva relații de prietenie autentică, prietenia este o formă de iubire intelectuală și poate cea mai spirituală dintre toate, dar este și foarte fragilă.

Al treilea tip de iubire este iubirea de tip *eros* (acea stare de a fi îndrăgostit) și este poate cea mai apropiată de iubirea *agape*, pentru că urmărește în primul rând fericirea celuilalt și este gata să se dăruiască dezinteresat. Este acel tip de iubire care e gata să facă legământ și să promită fidelitate pe viață, iar contextul în care se poate dezvolta într-un mod sănătos este căsătoria. Pericolul care pândeste acest tip de iubire este acela că *erosul* poate fi considerat un fel de zeu, cei doi parteneri așteptându-se ca sentimentul care le-a încălzit inimile la început să fie prezent cu ei toată viața. C.S. Lewis spune că, de fapt, trebuie să privim această iubire ca pe un naș care rostește legămintele, iar treaba noastră este aceea de a le păstra pentru tot restul vieții. „Noi trebuie să facem lucrările erosului, atunci când erosul nu e prezent”.

Ultima iubire prezentată în această carte, *mila* (sau dragostea *agape*), este un dar de la Dumnezeu. Nu putem iubi în felul în care Dumnezeu ne-a iubit dacă nu pune El în inima noastră această dragoste; la fel, nu putem fi iubiți dacă nu am primi milă. „Toți primim milă. E ceva în fiecare dintre noi care nu poate fi iubit în chip firesc. Numai ce e vrednic

de iubit poate fi iubit în chip natural.” Dragostea *agape* sau *mila* este tipul de dragoste pe care Dumnezeu îl are pentru noi.

Concluzia autorului, care poate deveni decizia și rugăciunea noastră, este de a-L lăsa pe Dumnezeu să transforme iubirea noastră (*afecțiunea, prietenia, romantismul*) în *milă* – în dragostea *agape*.

Cartea *Cele patru iubiri* face parte din trilogia „Despre minuni. Cele patru iubiri. Problema durerii”, apărută la editura Humanitas în anul 2012. Cartea poate fi achiziționată și din librăriile creștine.

ANDREEA ȘTEFĂNICĂ